

פַּרְק שִׁירָה

אֲנָרַת הַרְמָבִּין • תְּפִלַּת הַשְּׁל"ה
בְּרַבַּת הַמְּזוּזָן

פרק שירה

אָמַר רַבִּי כֹּה הָעוֹסֵק בְּפֶרֶק שִׁירָה בְּעוֹלָם
הַזֶּה, זוֹכֵה לְלָמוּד וּלְלַמֵּד לְשִׁמּוֹר
וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם וְתַלְמוּדוֹ מְתַקֵּים בְּיָדוֹ,
וְנִצּוֹל מִיֵּצֵר הָרַע וּמִפְּנֵעַ רָע וּמִחַבּוּט
הַקָּבֶר וּמִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהֶנֶם, וּמִחֻבְלֵי שָׁל
מְשִׁיחַ וּמֵאַרְיֵי יָמִים וְזוֹכֵה לְיָמוֹת הַמְּשִׁיחַ
וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא:

תַּנְיָא אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר כֹּה הָאֹמֵר שִׁירָה
זו בְּעוֹלָם הַזֶּה, זוֹכֵה וְאוֹמְרוֹ לְעוֹלָם
הַבָּא, שְׁנֵאמַר אִזּוּ יִשִּׁיר מִשָּׁה, שֶׁר לֹא
נֵאמַר אֱלֵא יִשִּׁיר אוֹתוֹ לְעֵתִיד לָבֵא:

תַּנְיָא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל אוֹמַר כֹּה
הָעוֹסֵק בְּפֶרֶק שִׁירָה זֶה בְּכָל יוֹם,
מַעֲיֵד אֲנִי עָלָיו שֶׁהוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא

תוכן הענינים

פרק שירה 3
אגרת הרמב"ן 31
תפלת השל"ה הק' 35
ברכת המזון - ספרד 42
שבע ברכות 51
ברכת מעין שלש 52
ברכת המזון - ע"מ 53
שבע ברכות 62
ברכת מעין שלש 63
תפלת הדרך 64

בני ברק: הלפרין 18 ♦ ירושלים: מלכי ישראל 2
972-3-6154900 טל. ♦ www.mwaxb.co.il ♦ office@waxb.co.il
U.S.A. - Mefo'ar Judaica Tel: 718-436-0707 www.mefoarjudaica.com

© Made in china כל הזכויות שמורות

ונצול מפגע רע ומיצר הרע, ומדין קשה
 ומשטן ומכל מיני משחית ומזיקין. גמור
 בכל לבבך ובכל נפשך לדעת דרכי,
 ולשמור דלתות היכלי ותורתני ולשמור
 מצותי וחקי. נצור תורתני בלבבך ונגד
 עיניך תהיה יראתי. שמור פיה ולשונך
 מכל חטא ואשמה ואני אהיה עמך בכל
 מקום שתלך, ואלמדך שכל ובינה מכל
 דבר. והוי יודע שכל מה שברא הקדוש
 ברוך הוא לא בראו כי אם לכבודו.
 שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי
 בראתיו יצרתיו אף עשיתיו:

אמרו חז"ל על דוד מלך ישראל בשעה
 שפסם ספר תהלים וחה דעתו עליו
 ואמר לפני הקדוש ברוך הוא, יש בריה

שבראת בעלמך שאמרת שירות
 ותשבחות יותר ממני. באותה שעה
 נודמנה לו צפרדע אחת, ואמרה לו, דוד
 אל תזוח דעתך עליך, שאני אמרת שירות
 ותשבחות יותר ממך. ולא עוד אלא כל
 שירה שאני אמרת ממשלת עליה שלשת
 אלפים משלים. שנאמר וידבר שלשת
 אלפים משל ויהי שירו חמשה ואלף, ולא
 עוד אלא שאני עוסקת במצוה גדולה, וזו
 היא המצוה שאני עוסקת בה. יש בשפת
 הים מין אחד שאין פרנסתו כי אם מן המים
 ובשעה שהוא רעב נוטליני ואוכלני. זו היא
 המצוה. לקים מה שנאמר אם רעב שונאך
 האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים כי
 נחלים אתה חתה על ראשו וי' ישלם לך.
 אל תקרי ישלם לך אלא ישלימנו לך:

פרק ראשון

שיר השמים, הארץ וכל צבאם

שָׁמַיִם אֹמְרִים, הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים
כְּבוֹד אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מִגִּיד הַרְקִיעַ:

אֶרֶץ אֹמְרָתָהּ, לֵי אֶרֶץ וּמְלוֹאָהּ
תִּבְרָא וַיִּשְׁבֵי בָהּ: וְאוֹמֵר, מִכְּנֶף הָאָרֶץ
זְמֵרָת שָׁמַעְנוּ צְבִי לְצַדִּיק:

גַּן עֵדֶן אֹמֵר, עוֹרֵי צָפוֹן וּבֹאֵי תִימָן
הַפִּיחֵי גְנֵי יוֹלְדוּ בְּשָׁמַיִם יָבֵא דוֹדֵי לָגְנוֹ
וַיֹּאכֵל פְּרֵי מִגְדְּרֵי:

גִּיהֵנִם אֹמֵר, כִּי הַשְּׁבִיעַ נֶפֶשׁ שֶׁקָּקָה
וּנְפֶשׁ רַעְבָה מֵלֵא טוֹב:

מְדַבֵּר אֹמֵר, יִשְׁשׂוּם מְדַבֵּר וְצִיָּה
וְתִגְלָ עֲרָבָה וְתִפְרָח פְּחַבְצָלָת:

שְׂדוֹת אֹמְרִים, יֵי פְחַכְמָה יָסֵד אֶרֶץ
כּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתִבּוּנָה:

מַיִם אֹמְרִים, לָקוּל תִּתֵּן הַמּוֹן מַיִם
בְּשָׁמַיִם וַיַּעַל נְשֵׁאִים מִקְצֵה אֶרֶץ:

יַמִּים אֹמְרִים, מִקְלֹת מַיִם רַבִּים
אֲדִירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אֲדִיר בְּפָרוֹם יֵי:

נְהַרֹת אֹמְרִים, נְהַרֹת יִמְחֹאוּ כָף
יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ:

מַעֲיָנוֹת אֹמְרִים, וְשָׂרִים כְּחֻלָּלִים כָּל
מַעֲיָנֵי בָד:

יָדֵי אֵנוֹ אֹמְרֵי: בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
 הִזַּן אֶת הָעוֹלָם כֹּלֹ בְטוֹבוֹ, בְּחֵן
 בְּחָסֵד וּבְרַחֲמִים, הוּא נוֹתֵן לָחֵם לְכָל
 בֶּשֶׂר כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגְּדוֹל,
 תָּמִיד לֹא חָסַר לָנוּ, וְאֵל יַחְסֵר לָנוּ מִזֶּן
 לְעוֹלָם וָעֶד, בְּעֵבוֹר שְׁמוֹ הַגְּדוֹל, כִּי
 הוּא אֵל זֶן וּמְפָרְנִס לְכָל וּמַטִּיב לְכָל,
 וּמְכִיֵּן מִזֶּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא:
 כְּאֹמֹר, פּוֹתַח אֶת יָדֶךָ וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל
 חַי רִצּוֹן: בָּרוּךְ אַתָּה יי, הִזַּן אֶת הַכֹּל:
 נוֹדָה לָךְ יי אֱלֹהֵינוּ, עַל שֶׁהִנְחַלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ
 אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וּרְחֻבָּה, וְעַל
 שֶׁהוֹצֵאתָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם,

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת, בְּשׁוּב יי אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן, הֵינּוּ כְּרַלְמִים: אִזְ וּמֵלֶא
 שְׁחֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רָנָה, אִז יֹאמְרוּ בְּנֵינֵינוּ, הַגְּדִיל יי לְעִשׂוֹת
 עִם אֱלֹהֵי: הַגְּדִיל יי לְעִשׂוֹת עִמָּנוּ הֵינּוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יי אֶת
 שְׁבִיתֵנוּ, כַּאֲפִיקוּס בְּנֵיב: הַזְרְעִים בְּרִמְעָה בְּרָנָה וּקְצֹרֵי: הַלֹּדֶף יִדְף
 וּבְכַה נִשְׂא מִשָּׁה הַזְרַע, כֹּא יִכֹּא בְרָנָה, נִשְׂא אֶלְמַתֵּינוּ:

שלושה שאכלו כאחד חייבין בייסוף, וכך מוזמנים:

רבתי, מיר וועלן בענמשן (רבתי נברך):

המסובים עונים: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: (המזמן חזר יחי שם וכו' *)

ברשות (ארת: בעל הבית הודו), מרגן ורגנן ורבתי נברך

(בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו:

המסובים עונים: ברוך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

המזמן חזר: ברוך (בעשרה או יותר: אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

(* ברכת המזון לנשותאין

נוֹדָה לְשִׁמְךָ בְּתוֹךְ אֲמוּנִי, בְּרוּכִים
 אַתָּם לֵי: בְּרִשׁוֹת אֵל אִים
 וְנוֹרָא, מִשְׁנֵב לְעִתּוֹת בְּצָרָה, אֵל
 נָאוֹר בְּנִבְרָה, אֲדִיר בְּמָרוֹם יי. נוֹדָה
 בְּרִשׁוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, מִהוֹרָה
 הִיא וְגַם פְּרוּשָׁה, צִוָּה לָנוּ מוֹרְשָׁה,
 מִשָּׁה עֲבָד יי. נוֹדָה בְּרִשׁוֹת הַבְּהֵמִים
 וְהַחַיִּים, אֶקְרֹא לְאֱלֹהֵי הַעֲבָרִים,
 אֲהוֹדֶנּוּ כֹּכָל אִים, אֶבְרַכֶּה אֶת יי. נוֹדָה
 בְּרִשׁוֹת מְרַגֵּן וּרְבִגֵּן וּרְבּוּתִי, אֶפְתַּחֲתָהּ
 בְּשִׁיר פִּי וּשְׁפִתִי, וְתֹאמַרְנָה עַצְמוֹתֵי,
 בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יי. נוֹדָה: בְּרִשׁוֹת מְרַגֵּן וּרְבּוּ

דְּחֵי הַסֵּר וְגַם חֲרוֹן, וְאִז אֵלִים
 בְּשִׁיר יְרֵ, נַחֲנוּ בְּמַעֲלֵי
 צִדִּק, שְׁעָה בְּרַכַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל,
 בְּנֵי אֲהָרֹן: בְּרִשׁוֹת מְרַגֵּן
 וּרְבִגֵּן וּרְבּוּתִי, נְבָרַךְ אֱלֹהֵינוּ
 שֶׁהִשְׁמַחָה בְּמַעֲוֵנוּ, וְשֶׁאֲכִלְנוּ
 מִשְׁלָו. וְעַיִם הַמְּסוּבִים: בְּרוּךְ
 אֱלֹהֵינוּ שֶׁהִשְׁמַחָה בְּמַעֲוֵנוּ,
 וְשֶׁאֲכִלְנוּ מִשְׁלָו, וּבְטוֹבוֹ
 חֵינּוּ. וְהַמְּסֻבִּים חֲזֵרוּ: בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ
 שֶׁהִשְׁמַחָה בְּמַעֲוֵנוּ, וְשֶׁאֲכִלְנוּ
 מִשְׁלָו, וּבְטוֹבוֹ חֵינּוּ.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, על

על מונות	על פירות מן המינים	על חיון
המקנה ועל הכלכלה	העץ ועל פרי העץ	הגפן ועל פרי הגפן

ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה, שרצית והנהלת לאבותינו, לאכל מפריה ולשבע מטובה. רחם (נא) יי אלהינו על ישראל עמך, ועל ירושלים עירך, ועל ציון משכן כבודך, ועל מופתך ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקודש במהרה במינו, והעלנו לתוכה, ושלחנו בבנינה, ונאכל מפריה, ונשבע מטובה, ונברכה עליה בקדשה ובטהרה.

כשת	ברח	ברח	ברח
ורעה והסליענו	ונקרט לטובה ביום	ונקרט לטובה ביום	ונקרט לטובה ביום
ביום השבת הזה.	ראש החודש הזה.	החודש הזה.	החודש הזה.

כי אתה יי טוב ומטיב לכל, ונודה לך על הארץ

על מונות	על פירות מן המינים	על חיון
ועל המקנה. ברוך	ועל הפירות. ברוך	ועל פרי הגפן. ברוך
אתה יי על הארץ ועל	אתה יי על הארץ	אתה יי על הארץ
המקנה ועל הכלכלה:	ועל הפירות:	ועל פרי הגפן:

י' על יין ופירות שגילו בארץ ישראל אומרים "ועל פרי נפנה", "ועל פרותיה".

למנצח בננינת מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו. ואר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכה. בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים. יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר. ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים. יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה. וברכנו אלהים אלהינו: וברכנו אלהים. וייראו אותו כל אפסי ארץ:

אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי: סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: תהלת יי ודבר פי ויברך כל בשך שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה: וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יי:

המסון: ברושותכם ענינו: שמנים. (יום טובים וסוד) ברושות מלכא עקאה קדישא וברשותכם, וענינו: שמנים) המסון: נברך (בכשת ויחזר אלהינו) שאכלנו משלו. והמסוכים ענינו: ברוך (בכשת ויחזר אלהינו) שאכלנו משלו ובטוב הגדול תמיד חיינו: ויחזר המסון: ברוך (בכשת ויחזר אלהינו) שאכלנו משלו ובטוב הגדול תמיד חיינו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל הן אותנו ואת העולם כלו בטובו ברחם ברחמי וברחמים רבים. נתן